

Selv om der ikke eksisterer nogen egentlig klageadgang for så vidt angår sprogbedømmelsen, er det derfor min opfattelse, at nettet er så finmasket, at der normalt ikke vil være ansøgere, der står tilbage med en urigtig vurdering af sprogkundskaberne og derfor ikke kan komme videre i systemet, men jeg er da bestemt indstillet på, at vi i forbindelse med de igangværende drøftelser overvejer, om der kan indføres en egentlig klageadgang med hensyn til sprogbedømmelsen.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at Justitsministeriet for tiden er ved at planlægge kurser for de medarbejdere hos politiet, der beskæftiger sig med indfødsretssager. Formålet med kurserne er bl.a. i de enkelte politikredse at opnå en så stor ensartethed som muligt i sagsbehandlingen, herunder navnlig sprogbedømmelsen.

Endelig er der udsendt en cirkulæreskrivelse til politiet vedrørende bedømmelse af ansøgeres sprogfærdigheder. Det er i cirkulæreskrivelsen præciseret, at politiet skal gøre ansøgere, der ikke skønnes at opfylde sprogkravet, bekendt med dette i forbindelse med samtalen.

Politiet skal endvidere oplyse ansøgeren om, at det på grund af en meget lang sagsbehandlingstid i Justitsministeriets Indfødsretskontor vil vare et til to år, inden sagen kommer til behandling i ministeriet, og at ansøgeren derfor i den mellemliggende tid har mulighed for at forbedre sine sprogkundskaber.

Når så Justitsministeriet til sin tid behandler sagen, vil ansøgeren, hvis vedkommende opfylder de øvrige betingelser for at få indfødsret, få lejlighed til at demonstrere sine sprogkundskaber ved en ny samtale hos politiet. På den måde udnyttes ventetiden på en positiv måde, og det har været altafgørende for mig.

Hermed er vi så fremme ved spørgsmålet om den meget lange sagsbehandlingstid for naturalisationssager, som også berøres i Østersøkommissærens rapport. Det er jo et spørgsmål, der bl.a. har været drøftet i Folketingets Indfødsretsudvalg, og som vel efterhånden må siges at være ganske grundigt belyst. Jeg vil dog gerne benytte lejligheden til endnu en gang at redegøre for situationen.

Problematikken med den lange sagsbehandlingstid tager sit udgangspunkt i den meget kraftige stigning i sagstilgangen, som indledtes i slutningen af 1980'erne. Der har gennem de senere år været udfoldet mange bestræbelser på at nedbringe sagsbehandlingstiden, og Folke-

tingets Indfødsretsudvalg er løbende blevet orienteret om situationen.

Midlerne til at nedbringe sagsbehandlingstiden har dels været ressourcetilførsel, dels en mere rationel tilrettelæggelse af sagerne. Justitsministeriet har endvidere besluttet at indføre nyt edb i Indfødsretskontoret for at kunne udnytte de teknologiske og personalemæssige ressourcer bedst muligt. Denne modernisering er endnu ikke tilendebragt, men jeg forventer, at det nye system, som formentlig vil være fuldt funktionsdygtigt til efteråret, vil medføre en væsentlig effektivisering af arbejdet.

På den anden side må jeg også nævne, at der i de seneste år er sket en mærkbar forøgelse af sagstilgangen. Jeg har netop fået tallene for 1997, og det fremgår heraf, at der i dette år var en stigning i sagstilgangen på ca. 900 sager i forhold til året før. Det er en meget markant forøgelse, og den bringer antallet af nye ansøgere op på over 5.500 på årsbasis. Det fremgår af tallene, at den kraftige stigning i antallet af ansøgninger navnlig er sket inden for de sidste tre måneder.

Hvis tendensen fortsætter, bliver behovet for at styrke indsatsen mod sagspuklen endnu mere udtalt. Allerede om ganske få år kan der nemlig forventes en yderligere meget kraftig stigning i sagstilgangen, idet de ca. 18.000 flygtninge fra det tidligere Jugoslavien til den tid har opholdt sig tilstrækkelig længe her i landet til at kunne få dansk indfødsret.

For en måned siden tilkendegav jeg under samråd i Folketingets Indfødsretsudvalg, at jeg er meget positiv over for at opfylde udvalgets ønsker med hensyn til sagsbehandlingstidernes længde, under forudsætning af at Justitsministeriets Indfødsretskontor tilføres de nødvendige ressourcer. Jeg er bekendt med, at Indfødsretsudvalget har drøftet, om udvalget kan anbefale, at Justitsministeriet får de fornødne bevillinger til en sådan ressourceforøgelse.

Spørgsmålet beror altså for tiden på Folketingets overvejelser, men jeg vil da gerne tilføje, at det er et stort ønske fra regeringens side, at der bliver skabt en realistisk mulighed for at få sagsbehandlingstiderne i Indfødsretskontoret ned på et acceptabelt niveau.

Et andet spørgsmål, der behandles i rapporten, er behovet for information om betingelser og procedurer for erhvervelse af statsborgerskab. Jeg er enig med kommissæren i, at der er et stort behov for information på dette område. Justitsministeriet er da også i samarbejde med